

ненависть съ своите притѣснения. Скоро слѣдъ това дошле и други седемъ турци: двама заптии, двама събирачи на данока, единъ писаръ и двама помака и поучили приказание да са положатъ оржжието; тѣ са покорили и съ тѣхъ са отнесли твѣрдѣ любезно, съ исключение на единъ заптия, когото, за неговите предишни жестокости, присѣдили камъ смъртна наказание и го разстрѣляли. Слѣдъ два дни едни неизвѣстни лица въ карета дошле до обкопите и не искали да са предадатъ, а, напротвъ впуснали са да бѣгатъ. Слѣдъ тѣхъ изгѣрмѣли, и когато спрѣли колата, то въ нея намѣрили двама мжъе и двѣ жени. Първите и една отъ жените биле убити отъ гѣрмежа, другата искочила изъ колата съ мечъ въ рѣка и наранила единъ вѣзстанникъ, за което немедленно била растрѣляна. Послѣдната жена била зета въ плѣнъ и останала въ селото, до като дошле турците; тогава я освободили. До колкото можихъ да са убѣдя отъ събраните свѣденія, вѣзстанниците не сѣ убили нито една жена, освѣнъ тия двѣ, отъ които едната, каквото видѣхме, погибнала свѣршенно случайно. Турските власти въ Филиппополь увѣряватъ, че имало убити 12 жени, но тѣ не сѣ представили Скайлеру нито имената на злочестите жертви и названието на салата имъ, въ които тѣ сѣ живѣяли. За това Скайлеръ не припознава тоя фактъ за доказанъ, до като не му представятъ неоспорими доказателства. Киани-паша, испратенъ да изслѣдва злодѣйствата, направени отъ баши-бозуците, казалъ Скайлеру, че жената и дѣщерята на коприщенския мюдюръ биле убити; но сетнѣ излѣзе, че жената на мюдюра здравѣе, а пакъ дѣщеря той никога не е ималъ.